

Operatie don quichote

(Aktion Don Quixote)

Blijspel in drie bedrijven

door

WALTER G. PFAUS

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OPERATIE DON QUICHOTE - AKTION DON QUIXOTE** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **WALTER G. PFAUS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Goof Mossel - boekhandelaar, die uit zijn dak gaat als hij onrecht ontmoet en altijd op de bres staat voor de zwakken in de maatschappij

Fiona - zijn wedehelpt, die het lang niet altijd eens is met de oppositievoering van haar gade

Bonnie - hun dochter, die iets van pa wegheeft, vooral waar het betreft zijn strijdbaar karakter

Mary Harrewijn - verkoopster, die bereid is voor haar "meneer Mossel" door het vuur te gaan; in feite een op wolken zwevend niet al te snugger type

Cor Samuels - gemeenteraadslid en vriend van Goof, temeer, omdat ze op dezelfde golflengte zitten

Burgemeester - eigenzinnig stuk vreten, dat graag alles en iedereen naar zijn hand zet, maar daarbij aan Goof toch wel een kwaaije heeft

Yvet Scherf - ongehuwd en met een passie voor koken, gaarne bereid alles wat man heet mee naar huis te slepen en met haar kookkunst kennis te laten maken

Holmer - om precies te zijn: dokter van der Elzen, huisvriend van de familie Mossel en dus ook gaarne, waar nodig, mee van de partij

Sander Desmond - oom van Cor, bewoner van het bejaardenhuis en, ondanks zijn jaren, nog zeer weerbaar, vooral in zijn functie van vertegenwoordiger van de oudjes

Edith - eveneens bewoonster van het tehuis, Sander steeds op zijn missie vergezellend, in weerwil van het feit, dat ze niet veel bij hem in te brengen heeft

DECOR:

Het stuk speelt in een en dezelfde ruimte, zonder decorverandering en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. De twee op- en afgangen zijn gesitueerd in de brede achterwand. Uiterst rechts voert die naar de winkel, een kantoor- en boekhandel, uiterst links naar het privégedeelte. Het mogen gerust open doorgangen zijn. In de linkse korte kant vooraan is een deur, die naar een soort bijkeuken voert en slechts een paar maal in het derde bedrijf gebruikt wordt. De kamer kan men gedeeltelijk zien als kantoor, als opslag- en ook als leefruimte. Er staat een oud houten bureau in, waarop een telefoon en oude typemachine, er is een tafel, enkele stoelen en een divan. Aan de wanden diverse rekken, waarop boeken voor de verkoop en desnoods kantoorartikelen en ook is er een rek met ordners. Een typische tussenkamer als verbinding tussen winkel en prive, die er best een beetje rommelig en overladen uit mag zien. De fantasie van de buhnenbouwer is op dit gebied geen grenzen gesteld, het een en ander ook afhankelijk van de mogelijkheden ter plekke. En hetzelfde geldt uiteraard ook voor de twee op- en afgangen.

EERSTE BEDRIJF

Goof: *(zit aan zijn bureau op een oude typemachine met twee vingers te tikken, heel langzaam, want hij moet elke letter zoeken, leest dan)* ...voor spoedige levering bij voorbaat dakend... verrek, ook nog een n vergeten... *(moedeloos terugleunend)* Is toch ook geen werk voor me. Heb nog nooit zelf bestellingen gedaan.

Fiona: *(op van rechts, met pakje brieven, dit gehoord hebbend)* Heeft je toch ook niemand opgedragen. *(legt brieven op de typemachine)* Hier, de post.

Goof: *(ze nemend en bekijkend, werpt de "reclame" nonchalant over zijn schouder achter zich, de rekeningen in het afvalmandje naast het bureau)* Reclame... reclame... rekening... reclame... rekening... reke... *(kan deze nog net terug- houden)* Halt, dit is wat anders.

Fiona: *(haalt de rekeningen uit het mandje)* Wat moet dat nou? Rekeningen gooit men toch zeker niet in de papiermand!

Goof: Wat doet men er dan mee?

Fiona: Ze betalen natuurlijk!

Goof: Waarom? Onze rekeningen worden ook door geen hond betaald.

Fiona: Een hond heeft ook nog nooit een rekening van ons voldaan.

Goof: Dan zijn het alleen maar honden, die hier hun bestellingen komen doen.

Fiona: Hou toch op man! Betalen doen ze immers allemaal. Uitgerekend dan dat nobele vriendje van je, het hoofd der school. Van alles wat hij de laatste drie maanden gehad heeft, hebben we nog geen dubbeltje gezien!

Goof: Hoeveel?

Fiona: Drie.

Goof: Nee, ik bedoel om hoeveel geld het gaat.

Fiona: Dik tweeduizend!

Goof: Die sla ik zijn hersens in!

Fiona: *(droog)* Zal hij al helemaal niet meer in staat zijn om te betalen! Lijkt me verstandiger om het er eens met hem over te hebben. Jullie ontmoeten elkaar immers vaak genoeg. *(op de brief doelend, die Goof nog steeds in de hand heeft)* Wat is dat voor een brief?

Goof: *(met geste, alsof hij de brief een oorveeg wil geven)* Die heeft er nog net aan gemankeerd!

Fiona: *(heeft de rekeningen inmiddels met een briefopener geopend)* Van wie is hij dan?

Goof: *(nors)* Van wie zou hij zijn?! Van meneer galgenaas persoonlijk! De ellendeling!

Fiona: Van de huisbaas dus. Nou ja, maak hem dan open!

Goof: Hoef ik niet! (*slaat met vuist op de brief*) Weet ook zo wel wat erin staat!

Fiona: (*zwakjes*) Misschien is het, bij wijze van uitzondering, wel iets positiefs.

Goof: Van die toch niet! O nee, niet van dat zwijnsjak! Ik durf te wedden, dat hij alweer meer geld wil zien! (*met bijbehorende geste*) Ik knijp hem zijn strot dicht!

Fiona: Maak nu eindelijk eens open!

Goof: (*scheurt brief driftig open, leest*) Wat heb ik je gezegd?! Huurverhoging! En maar liefst... (*ongelovig*) vijftwintig procent! (*haalt diep adem, met gebalde vuisten*) Maar dit gaat te ver! Nu zal hij me leren kennen, de kolerelijer! (*ziet dat Fiona naar rechts af wil*) Hé, Fiona, waar ga je naartoe?

Fiona: Naar de winkel. Zie je toch.

Goof: (*wijst*) Je gaat onmiddellijk achter de typemachine zitten! Die schrijven we nu een brief, die hij zijn leven lang niet zal vergeten!

Fiona: (*onwillig*) Ik moet nu naar de winkel.

Goof: Die brief is belangrijker! Het gaat om ons naakte bestaan!

Fiona: Precies. Daarom ga ik nu ook naar de winkel. De brief, die jij wilt schrijven, kunnen we toch niet versturen. Anders zouden we ons bestaan werkelijk kwijtraken.

Goof: (*opvliegend*) Ja zeg, wil je dan soms niets ondernemen? Moeten we dat dan zomaar betalen? Besef je ook wel, dat dit je reinste contractbreuk is? Als hij dan al per se verhogen wil, mag het hooguit tien procent zijn!

Fiona: Oké, maar wat wil je ertegen doen?

Goof: Ik dien een aanklacht tegen hem in!

Fiona: Zegt hij ons meteen op, dat weet je al vooruit.

Goof: (*draait door*) Fiona! Moeten we ons dat dan zomaar laten gevallen van die bloedblaar? (*woedend*) Die moest carbiet lusten, kon hij vlammetjes piesen!

Fiona: Laat alsjeblieft stoom af, ja! Het heeft toch allemaal geen zin. (*wil weer af*)

Goof: (*dwingend*) Fiona! Ga alsjeblieft achter die machine zitten! Nu meteen!

Fiona: Nee, doe ik niet!

Goof: (*ongelovig*) Je weigert?

Fiona: Ja

Goof: Je waagt het, je man in de rug aan te vallen?

Fiona: Ik waag niets en vallen doe ik nog minder. Ik wil je alleen voor een stomiteit bewaren. En kom nu mee naar de winkel. Er zijn nog bergen werk te verzetten.

Goof: Na zo'n brief kan men toch niet zomaar overgaan tot de orde van de dag! Dat lukt gewoonweg niet!

Fiona: De retourzendingen moeten vandaag in orde worden gemaakt.

Goof: Je kunt toch nu niet van me verlangen, dat ik stapels oude kranten, verlopen televisiegidsen en tijdschriften ga tellen!

Fiona: (*zuchtend af*) Ook goed, doe ik 't wel alleen.

Goof: (*perplex*) Hoe diep moet je niet gezonken zijn om, na een dergelijke brief, nog aan retourzendingen te kunnen denken! Dat stuk vullis is bezig ons aan de bedelstaf te brengen en mijn vrouw wil doodleuk aan retourzendingen gaan werken! Zo'n woekerterreur kun je toch niet zomaar wegslikken! Er moet iets gebeuren! Ik moet nadenken! Ik moet me iets laten invallen! (*loopt na te denken, dan*) Ik kan peinzen wat ik wil! Mij schiet niets anders te binnen dan doodslaan, ophangen, scalperen, verzuipen, in stukken snijden... (*idee*) Levend begraven kan ook nog!

Bonnie: (*op van links, met schooltas*) Zeg pa...

Goof: Nee!

Bonnie: Maar je weet nog niet eens wat ik wil!

Goof: Als je al zo begint, wil je wat, waarop ik nee moet zeggen.

Bonnie: Maar je moet "ja" zeggen, anders haal ik mijn eindexamen niet!

Goof: (*opgewonden*) Iedereen wil wat van me! Geld, geld, altijd maar geld! Ik heb toch zeker geen ezel, die geld schijjt!

Bonnie: Dat is jammer pa, want als je die wel had, zou je werkelijk een nuttige schakel in ons familielevens zijn.

Goof: (*uithalend*) Je krijgt zo meteen een dreun.

Bonnie: Niet slaan pa. Wees lief tegen je dochter. Wie weet, waarmee ik je in de toekomst niet nog allemaal kan helpen.

Goof: Voor wat zou ik zo'n brutaal nest als jij ooit kunnen gebruiken?!

Bonnie: Je zult me nog vaak genoeg nodig hebben. Net zoals ik nu een zakcalculator nodig heb.

Goof: Die heb je toch allang!

Bonnie: (*verwijtend*) Pa, die is toch totaal verouderd! Nog van verleden jaar! Ik moet er een hebben met veel meer mogelijkheden. Nog beter zou een computer zijn.

Goof: O ja, dat weet ik. Maar als jij je hersens eens een beetje beter zou laten functioneren, had je geen zakcalculator nodig en een computer nog minder! Toen ik nog naar school ging, hadden we...

Bonnie: Dat deuntje ken ik al pa en je zou onderhand toch moeten weten, dat zoiets bij mij niet werkt. Juffrouw Zorgvliet heeft gezegd, dat we op zijn minst een "Soni 80" moeten hebben!

Goof: Ik zal die overjarige geit wel eens bellen! Die mesjoche troela hoeft alleen maar te zeggen: jullie moeten dat en dat hebben en de ouders

worden geacht het geld zomaar als Titatovenaar uit hun mouw te schudden!

Bonnie: Stel je niet zo aan pa. Je kunt dat ding toch bij de groothandel bestellen, krijg je het immers aan inkoopprijs.

Goof: (*honend*) Maar zeker, en dan kost het niets, dat is duidelijk.

Bonnie: (*ogen ten hemel*) Natuurlijk wel, pa, maar lang niet zoveel als de anderen van mijn klas moeten betalen. Die hun ouders moeten immers het volle pond neertellen.

Goof: En wat kost dat prul?

Bonnie: (*kust hem uitbundig op zijn wang*) Dankjewel pa, dankjewel!

Goof: (*in de verte*) Zo'n geraffineerd loeder! (*ernstig tot Bonnie*) Luister dame, ik ga accoord, onder één voorwaarde!

Bonnie: (*argwanend*) En die is?

Goof: (*wijst*) Dat je nu achter de typemachine gaat zitten en tikt, wat ik je dicteer.

Bonnie: Maar pa, ik heb nu geen tijd! Moet immers naar school!

Goof: (*beslist*) Bonnie, jij gaat nu onmid... (*onderbreekt zichzelf, op horloge kijkend*) Hé zeg, hoezo ga jij nu pas naar school? Het is al half tien!

Bonnie: Het eerste uur hadden we vandaag nederlands en in het tweede fysica. Maar beide leraren zijn ziek en daarom zijn de lessen uitgevallen.

Goof: (*donderend*) Dat hou je toch niet voor mogelijk! Zijn er dan geen reservekrachten, die inspringen als iemand ziek is?

Bonnie: (*stiekem grinnikend*) Helaas niet.

Goof: Daar zou het je toch niet goed van worden! Voor alles heeft de minister van onderwijs geld, behalve voor reservekrachten. Ik zal die kontkrabber wel eens een brief schrijven!

Bonnie: (*wil af*) Maar niet nu pa. Ik moet gaan.

Goof: (*dwingend*) Ga achter die machine zitten! Zoveel tijd zul je toch nog wel voor je pa overhebben, wil ik hopen. De brief aan die ontielijke huffer kan niet wachten!

Bonnie: Je bedoelt de minister van onderwijs?

Goof: Nee, ik bedoel die aangeklede rolpens op twee poten, die Diepenbrock!

Bonnie: (*vertwijfeld*) O pa, heb je het dan nog niet opgegeven, je met die inhalige geldwolf af te geven?

Goof: Je weet nog niet eens, wat hij nu weer heeft klaargestoomd! (*geeft haar de brief*) Hier, lees!

Bonnie: (*leest, dan sussend*) Och kom pa, daar moet je onderhand toch wel aan gewend geraakt zijn. Hij komt toch ieder jaar met een huurverhoging.

Goof: (*schreeuwt*) Maar eens moet er toch een eind aan komen!

Bonnie: Schreeuw niet zo. Je bent verdorie tot in de winkel te horen.

Goof: Dat zal me worst wezen! Iedereen mag horen wat dat voor een uitbener is! Die woekeraar zou men beter "Dieven"-brock kunnen noemen!

Mary: (*inmiddels op via rechts*) Meneer Mossel is in de winkel gewenst.

Goof: (*opgewonden*) Ik heb nu geen tijd! Zie je dan niet, dat ik druk bezig ben?

Bonnie: (*tot Mary*) Wie is er dan?

Mary: Juffrouw Scherf.

Goof: Ah, Yvet! (*richting rechts*) Dan kom ik natuurlijk meteen! (*Mary gaat haastig aan de kant staan*)

Bonnie: (*ondertussen, schelms*) Hé paatje! Je wilt er toch zeker wel even op letten, dat je voor ons gezin behouden blijft, nietwaar?

Goof: Klets geen onzin jij! Zorg liever dat je op school komt!

Bonnie: Zeker, maar eh, moet ik dan niet eerst die brief tikken? (*wegwerpende geste van afgaande Goof*)

Mary: Gossie, meneer Mossel moet misschien een beetje in het oog worden gehouden.

Bonnie: Juffrouw Harrewijn, waarom zegt u toch steeds "meneer Mossel" tegen pa?

Mary: Wat moet ik dan zeggen? Hij "is" immers meneer Mossel!

Bonnie: U zou toch ook gewoon boss kunnen zeggen. Ik bedoel, dat "meneer Mossel" klinkt toch echt niet.

Mary: (*twijfelend*) Of dat bij meneer Mossel in de smaak zal vallen...

Bonnie: (*vrolijk*) Het zal hem niet eens opvallen, wedden?

Mary: (*aarzelend*) Ik zou het toch eigenlijk liever niet willen riskeren. Meneer Mossel is altijd meteen zo eh, zo over zijn toeren.

Bonnie: (*vrolijk*) Och kom, pa is toch nooit over zijn toeren. Hooguit razend, maar dat is dan ook alles.

Fiona: (*op van rechts, heeft dit laatste gehoord, gemoedelijk*) En misschien dat hij ook nog op weg is een rokkenjager te worden.

Bonnie: (*vrolijk*) Toe nou ma, dat pa iets met die Scherf zal beginnen, geloof je toch zeker zelf niet.

Fiona: (*grinnikend*) Ben je mal. Die dame heeft slechts één ding in haar hoofd en dat is koken en nieuwe recepten uitproberen.

Mary: Ja ja, maar stel, dat die granaatscherf meneer Mossel eens eh... Ik zal maar vlug teruggaan, om een oogje in het zeil te houden.

Fiona: (*grinnikend*) Welja Mary, doe dat maar. En als je merkt, dat hij tot de aanval wil overgaan, sla je hem gewoon met het dikke bestelboek op zijn hersens.

Mary: (*geschrokken*) Maar stel, dat ik per ongeluk te hard zou slaan, dan

heb ik... dan zou ik immers geen meneer Mossel meer hebben.

Fiona: (*vrolijk*) Maak je maar niet benauwd. Die heeft een schedel van roestvrij plaatstaal en kan wel tegen een stootje.

Mary: En als het andersom is en zij hem aanvalt, tracteer ik haar op een fles stempelinkt. (*met geste boven haar eigen hoofd*) Zo van bovenaf! (*af via rechts*)

Fiona: Eigenlijk is het nog goed ook, dat die Scherf er is, om hem op de zenuwen te werken. Kan hem misschien een beetje afleiden, voordat hij weer een van zijn hartaanvallen krijgt.

Bonnie: Je bedoelt, vanwege die brief van Dievenbrock?

Fiona: (*verwijtend*) Bonnie, alsjeblieft! Nu gedraag je je al net zo als pa!

Bonnie: Maar het klopt toch ook! Die besteelt jullie! En niet alleen jullie maar ook tal van anderen.

Fiona: Oké, maar wat kunnen we ertegen doen? Hij geeft ons geen langjarig huurcontract meer, zodat hij ons jaarlijks een fikse verhoging kan voorschotelen. En wij moeten betalen, of we willen of niet.

Bonnie: Op de een of andere manier moesten we hem een loer kunnen draaien. Hem daar raken, waar het 't meeste zeer doet.

Fiona: Die plebejer heeft geen gevoel, dus kun je hem ook nergens raken.

Bonnie: Jawel, één zwakke plek heeft de gierigaard, namelijk geld! Weet je ook, dat hij alleen daarom niet naar de kerk gaat, omdat hem het geld op de collecteschaal pijn aan de ogen doet?!

Fiona: Hoezo? Is hij daarvoor allergisch dan?

Bonnie: Nee. Maar de wetenschap dat het niet van hem is, kan hij niet verdragen.

Fiona: Gossie zeg! Maar zijn vrouw gaat wél elke zondag naar de kerk, dat weet ik zeker.

Bonnie: Maar voor ze weg mag, overtuigd hij er zich eerst van, dat ze geen geld bij zich heeft.

Fiona: Wat jij niet allemaal weet zeg!

Bonnie: De mensen vertellen zelfs dat hij, sinds hij zich een gouden tand heeft laten inzetten, met zijn hoofd in de brandkast slaapt.

Fiona: Daar zou ik die vrek inderdaad toe in staat achten.

Bonnie: Er moet toch een manier te vinden zijn, om die viezerik een poot uit te trekken. (*peinzend*) Misschien dat me wel iets te binnen schiet.

Fiona: Nu begin jij niet ook nog, zeg! Het is al genoeg, dat pa voortdurend loopt te prakkiseren, wat hij tegen die onmens kan ondernemen! Het einde van het liedje is nog, dat wij weer de dupe worden.

Goof: (*op van rechts, gevolgd door Yvet*) ...maar mee Yvet, kijken we eens in het heiligste der heiligen, of we hier niet kunnen vinden wat je

zoekt. (*ziet Bonnie*) En toen? Ben je nu nóg niet naar school?

Bonnie: Ja ja, ben al weg. (*tot Fiona*) Ik vind het altijd kostelijk, als pa voor cavalier probeert te spelen.

Goof: (*achterdochtig*) Wat zei je daar?

Bonnie: Niets voor jou pa. Dat was een gesprek onder vrouwen.

Goof: (*tot Yvet*) Wat zeg je daar nou van, Yvet? (*minachtend het hoofd schuddend*) Een gesprek onder vrouwen!

Yvet: Ja ja, die jonge dingen van vandaag de dag.

Bonnie: (*af via rechts*) Ik zal maar vlug gaan. Kunnen jullie over de goede oude schijnheilige tijd van vroeger praten, zolang je wilt. Tot straks.

Fiona: (*ook af via rechts*) En dan zal ik maar weer eens naar de winkel gaan.

Goof: (*zijn optreden is meer grotesk als charmant*) Zo, nu zullen we eens kijken. (*dubbend bij de rekken*) Een heel exclusief kookboek moet het dus zijn... Misschien de franse keuken?

Yvet: Maar Govert, zo een heb ik toch al vier weken geleden van je gekocht. En daarvan heb ik de meeste recepten ook al uitgeprobeerd.

Goof: Aha. En die zullen dan ook wel zeer goed gesmaakt hebben, neem ik aan?

Yvet: (*beetje pruilend*) Ik heb je al diverse malen voor een etentje uitgenodigd, maar je komt immers nooit.

Goof: Ik heb zo weinig tijd, dat weet je toch. En bovendien, wat zou het voor een indruk maken, als ik bij jou kwam eten.

Yvet: Dat valt toch zeker onder de klantenservice. Je moet immers uitproberen, of de recepten uit je boeken ook wel zijn aan te bevelen.

Goof: Zo zou men het inderdaad kunnen zien. Ik denk, dat zoiets wel eens een keertje te regelen zal zijn.

Yvet: (*stralend*) Oh, dat zou ik geweldig vinden.

Goof: Juist ja. Maar eh, wat doen we nu? Ik bedoel, het valt niet mee voor jou nog een kookboek te vinden. Je hebt ze haast allemaal... behalve... (*haalt een boek uit het rek*) Kijk eens, wat denk je dan hiervan? Culinaire strooptochten door Vlaanderenland!

Yvet: Dat heb je me nog nooit eerder laten zien.

Goof: Zal wel. Maar er zijn nog wel meer dingen, die ik je nog nooit heb laten zien.

Yvet: (*kijkt hem stralend aan*) O ja?

Goof: (*onbehaaglijk*) Niet dat, wat je nu denkt.

Yvet: (*onschuldig*) Hoe kun je nou weten, wat ik gedacht heb?

Goof: Wat heb je dan gedacht?

Yvet: Ik stond me af te vragen, hoeveel je wel op zou kunnen tijdens een etentje.

Goof: Rustig maar. Ik kom nog wel terug op dat aanbod van je. En owee,

als je dan niet genoeg hebt gekookt.

Yvet: Geen probleem. Krijg je toch nog een nagerecht.

Goof: *(onbehaaglijk)* Ja ja, zal wel. Maar ik moet toch vrezen, dat ik het niet zou overleven.

Yvet: Hoezo? Denk je soms, dat het niet te genieten zal zijn?

Goof: Integendeel. Maar ik mag dan aannemen, dat Fiona niet meer te genieten is.

Yvet: *(onschuldig)* En als ik haar dan eens het recept geef? *(staat nu heel dicht bij hem)*

Goof: *(stuntelig)* Dan eh, dan zullen we dat boek nu maar eerst eens even inpakken, nietwaar. Dat wil zeggen, als je het tenminste...

Cor: *(op van rechts)* Goof, ik moet je spreken, nu meteen!

Goof: *(vlug afstand nemend)* Hé zeg, je kunt hier toch niet zomaar komen binnenvallen!

Cor: Ik ben je vriend en mag dat.

Goof: Ook een vriend zou fatsoenshalve kunnen aankloppen.

Cor: Kunnen wel, maar willen is iets anders. En als je me nu niet onmiddellijk je oor leent, zul je er nooit achter komen, wat voor belangrijk nieuws ik je te vertellen heb.

Goof: Het is anders niet mijn gewoonte een oor uit te lenen.

Cor: Goof, klets niet uit je nek en luister naar me!

Goof: *(korzelig)* Ja ja, ik luister.

Cor: *(neemt Yvet bij een arm, brengt haar naar rechts)* Zo, en nu gaat ons Yvetje mooi deze kant uit en dan brengen haar beentjes dit vrouwtje braafjes naar huis.

Yvet: *(maakt zich los, komt terug, grijpt het boek, weer naar rechts, met haar schouder tegen Cor aanschurkend)* En, wat zou je ervan zeggen om met Yvet mee te gaan? Zal ik je tracteren op koffie en heerlijke zelfgebakken taart.

Cor: *(haar af duwend)* Later Yvet, later, als Pasen en Pinksteren op één dag vallen. *(haar hoofdschuddend nakijkend)* Knettergek, dat mens. Of beter gezegd: kookgek. Denkt, dat ze zomaar iedereen kan meeslepen, om hem bij haar thuis met vanalles en nog wat te kunnen volproppen.

Goof: Hé zeg, zou je me niet eerst eens vertellen wat zo belangrijk is, dat je daarvoor mijn klanten aan de deur moet zetten. En owee als het niet de moeite waard is, dan kun je iets gaan meemaken.

Cor: We hebben gisteravond een besloten gemeenteraadsvergadering gehad.

Goof: *(sarcastisch)* Alsjeblieft zeg, is me dat even grandioos! Zo'n belangrijk nieuws heb ik in lang niet gehoord.

Cor: Laat me toch in godsnaam eens uitspreken man!

Goof: (*wijds gebaar*) Meneer Cor Samuels, ga uw gang!

Cor: Luister Goof, ze willen een nieuw gemeentehuis gaan bouwen.

Goof: Nou en? Dat willen ze al zolang. Maar gelukkig hebben ze geen plek.

Cor: "Hadden" ze geen plek moet je zeggen, want nu denken de burgemeester en de zijnen de juiste locatie gevonden te hebben.

Goof: O ja? En waar?

Cor: Op de plaats waar nu het bejaardenhuis staat.

Goof: Het bejaardenhuis? (*korte pauze, dan uitvallend*) Het bejaardenhuis? Ja zeg, zijn ze dan nu helemaal van lotje getikt?

Cor: Dat heb ik me ook afgevraagd.

Goof: Aha. Maar gezegd heb je het natuurlijk niet.

Cor: Waarom zou ik? Dat ze getikt zijn, weten ze zelf ook wel. Maar ik heb in elk geval wel tegen gestemd en de burgemeester was daarmee beslist niet in zijn nopjes. Hij vroeg me, waarom ik dan zo gekant was tegen een nieuw gemeentehuis en of ik dan soms niet wilde, dat alle afdelingen onder een dak komen, waarmee hij natuurlijk doelde op de dependance een eind verderop.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto